

ابتکار و نوآوری، پرهنراز تقلید، شکستن مرزهای علمی و فتح مناطق ناکشوده دانش،
از جمله روش‌ها و راه‌های پیشرفت بیش‌تر کشور است. مقام معظم رهبری

سخن نخست

گام سی و سوم

ناکارآمد و متوقف کردن این صنعت عظیم و تأثیرگذار در آن سال‌ها دارد. همان‌گونه که این سیاست در سال‌های پس از جنگ تحمیلی تاکنون نیز از طریق اعمال تحریم‌های یک‌جانبه و تهدید طرف‌های نفتی به تحریم صنعت نفت ایران ادامه یافته و اشکال جدیدتری به خود گرفته است. هم‌چنان که گفته شد، بر اساس سیاست کاهش وابستگی به صادرات نفت، تولید نفت خام ایران در سال ۱۳۵۷ (۱۹۷۹ میلادی) به سه میلیون و یک‌صد و هفتاد و پنج هزار بشکه در روز رسید. در این سال ظرفیت پالایشی ایران کمی بیش از یک میلیون بشکه در روز بود.

در سال ۱۳۵۹ (۱۹۸۱ میلادی) که آسیب‌های ناشی از حمله‌های سبعانه رژیم بعثی، خسارت‌های جانی و مالی فراوانی به کشور اسلامی ایران وارد کرد، تولید نفت خام به کم‌تر از نصف تولید سال اول پیروزی انقلاب اسلامی (یک میلیون و سی صد و بیست و پنج هزار بشکه در روز) و ظرفیت پالایش نیز به ۶۲۵ هزار بشکه در روز کاهش یافت.

اگر چه صنعتگران مخلص و بیداردل نفت، یک سال بعد، تولید را به دو میلیون و چهارصد و ده هزار بشکه در روز رساندند و در دو سال

نشان می‌دهد که در سال‌های قبل از انقلاب میزان، تولید فقط برای دو ماه به شش میلیون بشکه در روز رسیده بود ولی تولید نفت، به دلایل مختلف از جمله تولید غیرصیانتی، در آن میزان باقی نماند.

اگر آغاز و پس از آن ادامه جنگ تحمیلی، سبب اختلال در امور اقتصادی به‌ویژه امور نفتی ایران نمی‌شد، سیاست کاهش وابستگی به نفت می‌توانست در دهه اول انقلاب، تحولات تعیین‌کننده‌ای ایجاد نماید.

قیمت نفت خام پس از پیروزی انقلاب اسلامی و قطعی شدن کاهش صادرات ایران، روندی صعودی داشت. رهنمودهای پیامبرگونه بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران و سیاست‌های اجرایی دولت‌مردان کشور مبنی بر کاهش وابستگی به نفت خام، می‌رفت تا به دنبال استقلال سیاسی، استقلال از وابستگی به درآمد‌های نفتی را نیز پایه‌ریزی کند. تلاش‌های زیادی در این زمینه صورت گرفت، اما خسارت‌های وارده به اقتصاد کشور به دلیل جنگ تحمیلی رژیم بعث عراق علیه ایران، اولویت یاد شده را به تعویق انداخت.

نگاهی کوتاه به برخی ارقام صنعت نفت، نشان از هدف قرار دادن توان و ظرفیت این صنعت توسط دشمن بعثی و آمران خارجی آن و

سی و دو سال پیش، صنعت‌مردان نفت برای اعلام همبستگی با ملت ایران و در راستای تحقق نهایی آرمان‌های اصلی انقلاب و قطع کامل وابستگی به بیگانگان، با کاهش تولید تا حد رفع نیازهای داخلی و در نتیجه قطع صادرات، آخرین امید حیات رژیم وابسته را در دل بیگانگان به یأس تبدیل کردند.

اعتصاب سراسری کارکنان صنعت نفت و همراهی و همدلی آنان با سیل خروشان مردمی، ماه‌های پایانی عمر آن حکومت را که به دلیل افزایش ناگهانی قیمت نفت در سال‌های ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۷ و افزایش ناگهانی واردات کشور در سال ۱۳۵۶ به نفت وابسته شده بود، با کابوسی هولناک روبه‌رو ساخت.

براساس آمارهای موجود، با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ۱۳۵۷، نظام نوپای ایران اسلامی به منظور کاهش وابستگی به نفت، تولید بیش از پنج میلیون و هفتصد هزار بشکه در روز را به حدود نصف کاهش داد. از این‌رو، تولید در پایان سال ۱۳۵۷ به سه میلیون و یک‌صد و هفتاد و پنج هزار بشکه در روز یعنی حدود پنجاه و پنج درصد تولید یک سال قبل از اعتصاب‌های صنعت نفت رسید (آمار واقعی تولید نفت ایران

وابسته پیشین و مقاومت دلبرانه در مقابل گلوله باران تأسیسات نفت و گاز توسط متجاوزان نظامی رژیم بعثی عراق گرفته تا بازسازی تأسیسات و به‌روزرسانی آن‌ها، همه نشان از پایداری صبورانه در برابر محاصره‌های سیاسی و فرهنگی و تحریم‌های بین‌المللی و شکست هیمنه تحریم‌ها و گام نهادن در مسیر اعتلای بیش از پیش ایران اسلامی دارد.

شرکت ملی نفت ایران در گام سی و سوم و در آستانه افتخاری دیگر، نقش بی‌بدیل خود را به‌عنوان تأثیرگذارترین و حساس‌ترین صنعت ملی کشور در تأمین بخش عمده‌ای از منابع ارزی، ایفاد خواهد نمود. آنچه در این میان شگفت‌انگیز و در عین حال افتخارآفرین می‌نماید، جریان درون‌زای تولید علم، بومی‌سازی فن‌آوری‌ها و ساخت تجهیزات راهبردی مورد نیاز نفت است که تهدید مستمر دشمن را برای جلوگیری از پیشرفت و توسعه ایران اسلامی به فرصت و غنیمت بدل کرده است. یقیناً این موفقیت‌ها که با اتکا به توان تخصصی و تعهد نیروی انسانی پویا به‌عنوان مهم‌ترین و باارزش‌ترین منابع و ذخایر صنعت آغاز شده است، در ادامه راه با الحاق سرمایه‌های مادی و معنوی موجود در بخش خصوصی، به‌راحتی مسیرهای سخت و دشوار فراروی توسعه را در خواهد پیمود.

پیشی گرفتن صنعت نفت ایران از برنامه توسعه در بخش‌های بالادستی و خنثی کردن تحریم‌های اخیر دشمن در بخش‌های پایین‌دستی به‌ویژه تولید سوخت فراتر از نیاز داخلی از جمله توفیقات الهی بوده است.

مدیرمسئول

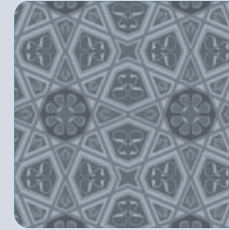
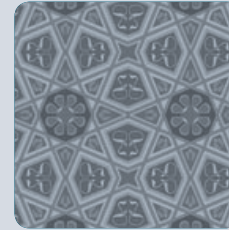
اکنون با اتکاء به دانش فنی و تخصصی جوانان ایرانی به حدود ۱۵۱ میلیارد بشکه افزایش یافته است.

توان تولید نفت خام که بخش عمده آن به کمک شرکت‌های خارجی و البته بدون در نظر گرفتن تولید صیانتی در سال‌های پایانی عمر رژیم گذشته افزایش یافته بود، در جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، هدف اصلی حمله‌های شدید قرار گرفت و ظرفیت تولید نفت را به یک میلیون و سی صد بیست و پنج هزار بشکه در روز کاهش داد؛ اما با همت، غیرت و توان علمی و تجربی فرزندان غیور ایران، این ظرفیت بازسازی شد؛ به‌گونه‌ای که هم‌اکنون این رقم حدود چهار میلیون و دویست هزار بشکه در روز است.

هم‌چنین ظرفیت پالایش ایران که در بیست و هفت سال پیش به دنبال حملات دشمن به پانصد و سی هزار بشکه در روز کاهش یافته بود، اکنون به کمک فرزندان ملت در صنعت نفت، به بیش از یک میلیون و شش صد و پنجاه هزار بشکه در روز رسیده است.

ذخایر اثبات شده گاز نیز که در سی و دو سال پیش، حدود چهارده تریلیون متر مکعب و تولید آن، سی و سه میلیون متر مکعب در روز بود، با وجود تمامی مشکلات ناشی از جنگ تحمیلی نظامی و تنگنای حاصل از جنگ تحمیلی فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و تبلیغاتی آمران دشمن بعثی عراق، به همت والای فرزندان شریف و مسلمان این دیار، به حدود سی تریلیون متر مکعب و تولید آن هم به حدود پانصد و شصت میلیون متر مکعب در روز رسیده است.

قدر مسلم آن است که در طول سی و دو سال اخیر، بر این صنعت عظیم دورانی پر از تلاش و کوشش مخلصانه گذشته است. از تحصن جانانه کارکنان نفت و شکست اقتصادی رژیم

بعد نیز ظرفیت پالایش نفت کشور به شش صد و هفتاد هزار بشکه در روز افزایش یافت، ولی ادامه پشتیبانی استکبار جهانی از صدام، سبب شد تا تولید نفت خام در سال ۱۳۶۴ (۱۹۸۶ میلادی) به یک میلیون و نه صد و پنج هزار بشکه در روز و در سال بعد، ظرفیت پالایش به حدود پانصد و سی هزار بشکه در روز کاهش یابد.

از جمله گام‌های سترگ فرزندان این مرز و بوم در صنعت نفت، تداوم تولید، توزیع و صادرات نفت خام و فرآورده‌های آن در بحرانی‌ترین شرایط جنگی و غیر ایمن بود. جهاد افتخار آمیز صنعت‌مردان نفت به‌رغم آسیب‌پذیری و در تیررس بودن تأسیسات نفتی، این بود که در تمام سال‌های جنگ تحمیلی حتی یک روز هم تولید، توزیع و صادرات نفت خام و فرآورده‌های آن و تولید و توزیع گاز کشور، حتی در استان‌های مرکزی نیز قطع نشد؛ اگر چه در این راه صنعت نفت بیش از یک‌هزار شهید، هزاران نفر جانباز و آزاده و ارشدترین عضو خود، یعنی وزیر آزاده و شهید، مهندس تندگویان را تقدیم انقلاب اسلامی کرد.

در سال‌های جنگ تحمیلی، صنعت نفت جمهوری اسلامی ایران با اقتدار بیش از پیش به بازسازی و توسعه پرداخت و در مقطع زمانی فعلی که در واقع دوران جنگ تحمیلی سیاسی، فرهنگی، تبلیغاتی و اقتصادی آمران همان جنگ تحمیلی گذشته است، توانسته است با گام‌های استوار دیگر، توان خود را در بسیاری از زمینه‌ها افزایش دهد. برای مثال، ذخایر قابل استحصال نفت که قبل از انقلاب با کمک‌های فنی و مدیریتی بیش‌تر شرکت‌های بزرگ بین‌المللی نفت، معادل ۵۹ میلیارد بشکه بود،